

Гръчки скорописъ. Та записка ми той даде, да ъ имамъ за память. Послѣ узнахъ че това момче ся учило въ Сливненско училище. Той напстина еще незнаялъ по Гръчки, нъ при това ми казваше, че го не учили да чете или пиши по друга азбука. Отъ тука ся разумѣва, че и други му съученицы сѣ писали съ иста азбука (1).

За това азъ не мога безъ съжалѣванъѣ да си помисля, чи народъ, кой въ онова время толко

1) Що това придубавско момче писало Български думы съ Гръчки слова е не първъ, не на стотѣхъ ни на хилядо единъ въ това иѣма сумнѣніе. Сами Гърцы кои въ различни времена управлявали Български епархіи, отношенія къмъ народа ги заставлявали това да правятъ. Тряба да забѣлжимъ, чи въ гръчкіа гартанъ ни въ гръчкіа азбукъ нема Славянскихъ звуковъ и знакове: **б, ц, ч, ш, щ, я, ю, ж, и** въ който умѣччава слога. По тая причина гръчкіа алфавитъ іе съвсѣмъ недостаточенъ за да изразява сички Славянски звукове. Способа какъ да ги замѣняватъ съ гречески зависи отъ воля на всякого, кой както ся съумѣса.

Въ числѣ на такихъ Славянскихъ писателей има и единъ Гръкъ, священникъ ли или инокъ или какъвъ да е былъ. Той напсалъ съ Гръчки буквы Славянско *Отче нашъ* и разны мѣста изъ Св. Писаніе. Той турилъ на всѣдъ буква **в** вмѣсто **б**; **е** вм. **ш**; **к** вм. **ц**; **т** вм. **ч**; **зд** вм. **ж**; а на мяжки **я ю** е прибавлялъ Гръчкото **и**.

Азъ не знамъ кадъ е изрылъ тая драгоценность извѣстный филологъ Константинъ экономидъ, Цариградецъ. То е *Отче нашъ* съ други мѣста изъ св. Писан. помѣстилъ онъ въ 3-емъ томѣ съчиненія си: Опытъ о ближайшемъ сродствѣ языка Словяно-Російскаго съ греческимъ. Санктпетербургъ 1828. Да забѣлжимъ, чи Авторъ пожелалъ по напрѣдъ свое *Отче нашъ* да го издаде съ